

ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ЖУРНАЛІСТІВ НА ВІЙНІ

До студентів факультету журналістики Міжнародного економіко-гуманітарного університету завітали прес-офіцери Міністерства оборони України Тарас Грень, Вадим Бакай та Віктор Шубец. Військові журналісти розповіли студентам про особливості роботи кореспондента у зоні бойових дій, запропонували приміряти військове спорядження та відповіли на запитання.

3

агальновідомо, що професія військового кореспондента є небезпечною та потребує неабиякої психологічної та фізичної вправності. Журналіст в зоні бойових дій – це такий собі універсальний солдат, який в одній руці тримає фотокамеру, а в іншій – автомат.

– Військовий може використовувати зброю тоді, коли її потрібно використати. Наприклад, якщо є загроза моему життю, або на передовій починається бій. Тоді я вже не військовий кореспондент, а солдат, який стріляє у ворога, – розповідає офіцер Західного регіонального медіа-центру Міністерства оборони України Тарас Грень.

Прес-офіцери показали студентам, в якому спорядженні доводиться працювати журналістам на війні. Каску та бронезилет на собі приміряла декан факультету журналістики МЕГУ Ольга Мітчук. За словами Тараса Греня, цивільним журналістам заборонено носити будь-яке спорядження, яке може бути розцінене як військове під час проведення бойових дій.

– Для бойовиків ви будете розцінені як ворог. Військовий журналіст на війні – це першочергова ціль для ворога. Я завжди намагаюся заховати камеру, перебуваючи в гарячих точках, – додає прес-офіцер.

Спецкори зазначають, що є правила, яких повинні дотримуватися журналісти під час зйомок на війні. Зокрема, не можна показувати у матеріалах обличчя солдат та певні види озброєння, якими володіє армія. Також не можна розкривати таємниці новітніх взірців озброєння, які надходять в Україну.

– Це називається коректна поведінка журналіста під час організації матеріалу. Коли ми записуємо інтерв'ю з командиром, намагаємось його посадити так, щоб не було видно жодних карт. Тому що на тій мапі може бути позначка, звідки командир родом. Є ціла система збору інформації, – пояснюють військові журналісти.

Для того щоб журналіст отримав акредитацію в зону АТО, необхідно пройти спеціальні заняття, які організуються відділом комунікації Міністерства оборони України. Ці курси є безкоштовними та нетривалими. Втім, вимагають фахової підготовки та компетентності журналіста.

Офіцери також розповіли студентам про небезпечні ситуації, з якими зіштовхувалися безпосередньо вони та їхні колеги. У 2014 році знімальна група телеканалу «112» потрапила в полон до луганських бойовиків. Журналісти поїхали на тимчасово окуповану територію знімати репортаж про обмін військовополоненими та опинилися в заручниках. На щастя, за декілька місяців кореспондентів визволили.

– У страхових компаній є поняття ризиків. 50% страхової суми вони одразу знімають, якщо ви журналіст. Ця професія є однією з найнебезпечніших у всьому світі. На одній з будівель на Хрещатику висить таблиця «Журналісти, які віддали життя за правду». Той список постійно поновлюється. Там є й цивільні журналісти, і розслідувачі, і військові журналісти, – говорить Тарас Грень.

За словами декана факультету журналістики МЕГУ Ольги Мітчук, дуже важливо знати свою спеціальність у всіх сферах. Адже чим більше студент знає інформації, тим легше її використати для того, аби у своїй професійній діяльності бути інформативно підкованим.

– Чому ми це робимо на факультеті журналістики? Тому що прес-офіцер – надзвичайно цікава професія. Це люди, які постійно працюють в небезпечних умовах. Вони здатні допомогти цивільному журналісту освоїти ази діяльності на високому психологічному рівні, – додала Ольга Мітчук.

Студенти щедро «засипали» гостей питанням. Деякі юні журналісти навіть висловили бажання спробувати себе в ролі військових кореспондентів.

Микола БРЕЖИЦЬКИЙ